

LIETUVOS VANDENS TIEKĖJŲ ASOCIACIJAI – 25 METAI

LIETUVOS VANDENS TIEKĖJŲ ASOCIACIJAI – 25 METAI

*Lietuvos vandens tiekėjų asociacija 2017 m. mini savo veiklos
25-metį. Šiandieninė Vandens tiekėjų asociacija, vienijanti daugiau
nei 100 narių, atstovauja jų bendriems interesams Lietuvos
valstybės valdymo institucijose.*

1991 m. likvidavus respublikinį gamybinį susivienijimą „Vanduo“ ir vandens tiekėjams suskilus į daugelį įmonių, 1992 m. birželio 3 d. Lietuvos vandens tiekėjai įkūrė nepriklausomą visuomeninę pelno nesiekiančią organizaciją – Lietuvos vandens tiekėjų asociaciją, vienijančią šalies vandens tiekimo bendroves ir kitas vandentvarkos srities įmones.

Dvidešimtpenkmetis – proga ir pastebėjimams, ir kai kurioms išvadoms. Neabejotinai vandentvarkos bendrovės, kaip ir kitos Lietuvos komunalinio ir energetikos sektoriaus įmonės, išgyveno pertvarkos, reorganizavimo ir atsinaujinimo etapus. Buvo kuriama įstatyminė įmonių valdymo bazė, kainų nustatymo ir tvirtinimo tvarka. Vandentvarkos bendrovės 1992 m. buvo galutinai perduotos miestų ir rajonų savivaldai, o kai kur smulkūs kaimų gyvenviečių vandentiekio tinklai ir vandens gavybos įrenginiai netgi privatizuoti.

Apžvelgdamas vandentvarkos ūkio raidą išskirčiau šiuos etapus:

1992 - 1997 metai

Tai vandentvarkos sektoriaus perdavimo savivaldai, teritorinių vandentvarkos bendrovių likvidavimo, visuotinės suirutės, Rytų kaimynės ekonominės blokados ir „išgyvenk, kaip sugebi“ laukinio kapitalizmo laikotarpis.

Šiuo laikotarpiu nutraukėme ryšius su Rusijos įmonėmis, gaminančiomis vandentvarkai reikalingus įrengimus ir medžiagas. Tuo metu absoliučiai visą įrangą remontuodavome savo įmonių įrengimų remonto padaliniuose, o kai kuriuos įrengimus ir komplektuojamas dalis netgi gamindavome patys. Įmonių turtą ir atsakomybę tiekti vandenį perdavus savivaldai, teritorinės įmonės natūraliai išsiskaidė į rajonines. Taip buvo paprasčiau išlikti, nes kiekviena savivaldybė buvo atsakinga už nepertraukiamą vandens tiekimą. Šiuo laikotarpiu beveik visi miestai nevalytas arba tik po mechaninio valymo nuotekas išleisdavo į upes. Buvome vieni didžiausių Baltijos jūros teršėjų, dažnai įvardijami neišmanėliais, nesugebėsiančiais be privačių įmonių pagalbos nei geriamojo vandens tiekti, nei nuotekų išvalyti. Vakarų Europos sostinėse atsirado įmonių, norinčių pusvelčiui įsigyti mūsų didžiųjų miestų vandentvarkos įmones. Įdomu tai, kad paskutinės didžiųjų vandentvarkos bendrovių privatizavimo galimybių studijos buvo kuriamos net iki 2000 metų.

Taip pat privalu paminėti ir tai, kad minimu laikotarpiu atsirado „garsusis“ ūkio ministro įsakymas vandens perdavimo apskaitą vykdyti daugiabučių namų butuose. Tai tikrai abejotinas ir socialiai neteisingas sprendimas, kurio pasekmės jaučiamos iki šiol. Iš dalies šiam sprendimui didelę įtaką darė buitinių vandens skaitiklių pardavėjai Vilniuje ir kituose didžiuosiuose Lietuvos miestuose. Tokių vandens tiekimo ir nuotekų paslaugų apskaitą iki šiol vykdome tik mes.

Nenorėčiau apie 1992–1997 m. laikotarpį kalbėti tik minorinėmis gaidomis. 1997 m. vasario 10 d., vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymu, buvo sukurta Valstybinė energetikos išteklių kainų ir energetinės veiklos kontrolės komisija. Atsirado galimybė objektyviau pagrįsti vandentvarkos bendrovių sąnaudas ir nustatyti bei patvirtinti kainas. Kad būtų nustatytos bazinės kainos, būtinausių sąnaudų padengimo principai ir įgyvendintas reikalavimas savivaldai kasmet peržiūrėti kainas, reikėjo laukti iki 2014 m., kada Seimas priėmė naują Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymą. Šis sprendimas neabejotinai buvo geras. Atsirado objektyvaus sąnaudų įvertinimo galimybė, iš dalies sumažėjo politikavimas savivaldybių taryboms tvirtinant vandentvarkos paslaugų kainas, pagerėjo vandentvarkos bendrovių ekonominiai rodikliai, dingo ir noras parduoti vandentvarkos ūkį privatiems partneriams.

1997 – 2004 metai

Tai teisinių dokumentų, reglamentuojančių geriamojo vandens tiekimą ir saugą, patvirtinimo bei reikšmingų investicijų į Lietuvos vandentiekio ir nuotekų ūkį pradžia. Šį laikotarpį skambiai pavadinčiau Lietuvos vandentvarkos ūkio renesansu. 2001 m. priimamas Geriamojo vandens įstatymas, nustatantis į rinką tiekiamo ir individualiai išgaunamo geriamojo vandens reikalavimus, jo saugą, savivaldybių atsakomybę už geriamojo vandens tiekimą. Atsiranda Viešojo vandens tiekėjo sąvoka, pareigos ir atsakomybė, geriamojo vandens kokybės kontrolės nuostatos bei geriamojo vandens šaltinių apsauga. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija atnaujina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų nustatymo metodiką. Kartu šis laikotarpis buvo esminių investicijų į Lietuvos vandentiekio ir nuotekų ūkį pradžia.

Tuo metu Helsinkio komisija (HELCOM) Lietuvą buvo teisėtai įvardijusi kaip vieną pagrindinių Baltijos jūros teršėjų. Buvo sukurtos tarptautinės programos vandentiekio objektų ir nuotekų valyklų modernizavimui bei statybai. Pirminiu paramos instrumentu tapo PHARE programa, iki 2001 m. ženklų finansavimą skyrė Danijos aplinkos apsaugos agentūra. Nuo 2001 m. buvo skirtos lėšos iš ISPA programos. Pagal šią programą buvo numatyta finansuoti Nemuno žemupio, Nemuno vidurupio, Nemuno aukštupio, Neris ir Ventos-Lielupės baseinų projektus, sukurti

dumblo tvarkymo regioninę programą. ISPA programos lėšos taip pat buvo pradėtos naudoti vandentiekio ir nuotekų tinklų plėtrai bei rekonstrukcijai. Minimų programų finansavime aktyviai dalyvavo ir Pasaulio bankas, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas, Europos investicijų bankas bei Lietuvos Vyriausybė ir savivaldybės.

Šiuo laikotarpiu buvo modernizuotos arba pradėtos statyti beveik visų Lietuvos didžiųjų miestų ir rajoninių centrų nuotekų valyklos, tiesiami ar rekonstruojami vandentiekio ir nuotekų magistraliniai tinklai bei vandens gerinimo įrenginiai. Iš esmės prasidėjo nuotekų ir vandens tinklų statyba „satelitinuose“ didžiųjų miestų individualių namų kvartaluose. Žiūrint iš šių dienų perspektyvos, tai buvo labai gražus atgimimo laikotarpis, kai vandentvarkos bendrovės dalijosi investavimo ir naujausių technologijų, diegiamų vandentvarkos sektoriuje, patirtimi. Pastebimai skaidrėjo upės ir mažėjo skundų dėl nekokybiško geriamojo vandens.

Galiausiai šiuo laikotarpiu vandentvarkos bendrovės pradėjo diegti ISO standartus, dažnai nustatindamos tarptautines audito kompanijas tuo, kad sugeba aplinkosaugos srityje tvarkytis pagal Vakarų Europos reikalavimus.

Tai esminių pertvarkų ir investicijų vandentvarkos ūkyje metai. Svarbiausias įvykis, apibrėžiantis naują vystymosi eigą ne tik Lietuvos vandentvarkai, bet ir visai Lietuvai – narystė Europos Sąjungoje. Pirmasis pertvarkos žingsnis – 2006 metų naujasis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymas. Tai svarbiausias dokumentas tolesnei vandentvarkos raidai Lietuvoje. Pažymėtina, kad mūsų Seimas buvo pirmas iš Baltijos šalių, apsisprendęs priimti tokį įstatymą. Šis teisės aktas, nustatantis ne tik vandens tiekimo, bet ir nuotekų tvarkymo valstybinio valdymo ir reguliavimo pagrindus, reglamentavo vandens tiekėjų ir abonentų bei vartotojų teisinius santykius, aiškiai apibrėžė valstybinių institucijų ir savivaldos kompetencijas vandentiekio ir nuotekų tvarkymo srityse. Tačiau, kaip dažnai gyvenime atsitinka, šis „pirmas blynas“ buvo su degėsių kvapu. Pirmiausia – dėl per didelių lūkesčių, kad visi kaimai, turintys daugiau kaip 50 gyventojų, būtų aprūpinti geriamuoju vandeniu iš centralizuotų tinklų ir būtų užtikrintas jų nuotekų surinkimas bei išvalymas. Iškelta ir bendra užduotis – 95 proc. visų šalies gyventojų suteikti centralizuotai tiekiamo geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo paslaugą. Užduotį nurodyta atlikti iki 2015 m., t. y. per nepilnus 9 metus. Beje, mes vieninteliai iš Baltijos šalių patys sau išsikėlėme tokią užduotį. Savivaldybėms buvo įsakyta kurti ir tvirtinti infrastruktūros plėtros planus. Paaiškėjo, kad šis ambicingas planas pagal 2007–2008 m. kainas turėjo kainuoti apie 4,5 milijardų eurų. O Europos Sąjungos parama, skirta periodui iki 2015 m., visai vandentvarkos ūkio renovacijai, modernizavimui, nuotekų dumblo sutvarkymui kartu su tinklų plėtra buvo bene dešimteriopai mažesnė. Deja, į daugkartinius vandentvarkos specialistų ir Asociacijos prašymus prioritetinėmis investicijų kryptimis laikyti esamos infrastruktūros atkūrimą, modernizavimą, perimamų „nugyventų“ kaimų ir miestelių vandentvarkos objektų sutvarkymą, siekiant mažinti bendrovių patiriamas sąnaudas, o infrastruktūros plėtrą vykdyti įvertinant miestų ir gyvenviečių plėtros galimybes, nebuvo atsižvelgta. Dėl to nepavyko sumažinti patiriamų sąnaudų šalies rajoninėse vandentvarkos

įmonėse, o sąnaudų augimas dėl kaimų vandens tiekimo objektų perėmimo stabdė ir iki šiol stabdo bendrovių stambinimo procesą. Iki šiol dar yra likę apie 400 gyvenamųjų vietovių, kur geriamojo vandens tiekimu užsiima neprofesionalai ir tik 23 rajonuose visus vandens tiekimo objektus eksploatuoja profesionalūs vandens tiekėjai. *Šiandien vėl prabilta apie vandentvarkos įmonių stambinimo būtinybę. Jei būtume tinkamai investavę ir mažinę sąnaudas, patiriamas atkuriant nugyventus kaimų vandentiekius, jau senokai galėjome turėti 60 rajoninių ir 7 miestų vandentvarkos bendroves, deramai tvarkančias visą Lietuvos vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą.*

Pažymėtina, kad, įgyvendinant 2006 metų Geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo įstatymą, nebuvo vykdoma nustatyta vandentvarkos sektoriuje dirbančių įmonių licencijavimo tvarka. Per visą įstatymo galiojimo laiką iki 2014 m. licencijavimo procedūros faktiškai nebuvo vykdomos, geriamąjį vandenį buvo leista tiekti ne tik įmonėms, bet ir privatiems asmenims, valdantiems „kolūkių laikų“ vandentiekius. Manau, kad tai dar viena reikšminga priežastis, stabdanti vandentvarkos stambinimo galimybes.

Neabejotinai svarbus laikotarpio įvykis – 2012–2016 m. Respublikos Seimo kadencijos metu priimta naujoji Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo redakcija. Išvardinsiu keletą šios redakcijos patobulinto 2006 metų įstatymo pakeitimų: privaloma sąnaudų susigrąžinimo nuostata, bazinių kainų nustatymo principai ir prievolė savivaldybėms dėl kasmetinio kainų tvirtinimo, įteisintas „teršėjas moka“ principas, šalto vandens tiekimo karšto vandens gamybai teisingos apskaitos nustatymas, vandentiekio ir nuotekų tinklų išpirkimo tvarka. *Reikalingų pakeitimų naujoje Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo redakcijoje galima rasti dar ne vieną, tačiau atkreiptinas dėmesys į tai, kad pagaliau atsakyta nepamatuoto reikalavimo iki 2015 m. 95 proc. gyventojų privalomai prijungti prie centralizuotų vandentiekio ir nuotekų tinklų.*

Šiuo laikotarpiu prasidėjo esminės investicijos į vandentiekio ir nuotekų tinklą, nuotekų valymo įrenginių atnaujinimą ir statybą, įgyvendinamos plėtros programos naudojant Europos Komisijos sanglaudos fondo lėšas. Šį periodą sąlyginai galima būtų padalinti į „prieškrizinį“ ir „pokrizinį“: pirmajam būdinga sutarčių gausa ir augančios statybos kainos, antrajam, jau po 2009 m., – statybos darbų kainų stabilizavimas. Bendradarbiaujant su Aplinkos ministerija, su didesniais ir mažesniais nesklandumais, mano manymu, atlikti labai svarbūs Lietuvai ir visam Baltijos šalių regionui darbai. **Pirmiausia – nebeteršiama Baltijos jūra, tad Lietuva išbraukta iš HELCOM Baltijos jūros teršėjų sąrašo. Taip jau „sutapo“, kad tuo metu aplinkosaugininkai visuomenę pradėjo informuoti apie per Vilniaus, Kauno, Ukmergės miestus pratekančiose upėse ir jų intakuose pradėjusius neršti laišas. Tai pats geriausias mūsų darbo įvertinimas – nedaug Europoje šalių, kurios galėtų tuo pasigirti. Galime pasidžiaugti dar ir tuo, kad vieninteliai iš Baltijos šalių tinkamai sutvarkome nuotekų dumblą, ir seniai praėjo tie laikai, kai greta miestų sklido nuotekų dumblo**

aiškštelių smarvė. Vandentiekio ir nuotekų centralizuotos paslaugos jau seniai pasiekė didžiųjų Lietuvos miestų priemiestinius individualių gyvenamųjų namų kvartalus, o 23 rajoninės vandentvarkos bendrovės teikia šias paslaugas visiems rajono teritorijoje esantiems miesteliams ir kaimams.

2007–2017 m. į vandentvarkos ūkį buvo investuota daugiau nei 800 mln. eurų. Didžioji darbų dalis įvykdyta. Su optimizmu galvoju apie ateitį, juk liko tikrai nedaug: įtikinti naujos kadencijos Seimą, kad trečią kartą tobulinant Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymą nebūtų kartojamos klaidos ir priimami vienadieniai populistiniai sprendimai. Neabejoju, kad ir toliau produktyviai bendradarbiaudami su Aplinkos ministerija mes tikrai išspręsime 2017–2020 metų iššūkius ir reikiamai įvykdysime Europos Komisijos direktyvinius reikalavimus dėl galutinio nuotekų sutvarkymo „aglomeracijose“, įtikinsime ministerijos administraciją, kad negalima vandentvarkos bendrovės bausti šimtatūkstantinėmis baudomis už aplinkosauginius darbus, kuriuos atlikti įpareigojo Lietuvos valstybė.

Gerbiamieji kolegos, noriu Jums visiems ir kiekvienam asmeniškai padėkoti už tą ilgą kelią, kurį įveikėme kartu. Linkiu drausiai žiūrėti į priekį bei nugalėti ateityje laukiančius iššūkius.

Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos prezidentas
BRONIUS MIEŽUTAVIČIUS

Br. Miežutavičius

Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos taryba

Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos prezidentas

Su pagarba prisimename vandentvarkos įmonių vadovus 1992 m. birželio 3 d. Vilniuje pasirašiusius Lietuvos vandens tiekėjų asociacijos steigimo sutartį:

R.ŽAKA, R.BUTKEVIČIŲ, V.JAKIMAVIČIŲ, V.KUDOKA, A.PAPRECKA, V.CĖRINGI,
P.VAIČIUŠKA, S.BENIKASA, A.ČEPA, K.TUMINA, A.GRIKŠA, A.KADIŠIŲ, A.ŽIULPA,
V.PAPUŠKA, R.SIMONAVIČIŲ, V.LITVAITĮ, R.LIEPA, J.BUTAVIČIŲ, A.BAKŠI,
J.DAUKŠA, Z.VYTARTA, V.ŠIDLAUSKA, V.NAUJOKAITĮ, K.JOCĮ, J.BRAŽINSKA,
A.JURŠI, A.MAKAUSKA, K.ANDREJEVA.

ASOCIACIJOS FUNKCIJOS IR PAGRINDINIAI TIKSLAI

- Atstovauti Asociacijos narių bendriems interesams Lietuvos Respublikos valstybinėse valdymo institucijose, formuojant Asociacijos nariams palankią valstybės ir savivaldybių politiką vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo srityje.
- Atstovauti kuriant teisės aktus, susijusius su Asociacijos narių veikla. Kurti tokią veiklos aplinką, kuri leistų vandentvarkos įmonėms kokybiškai vykdyti savo pagrindinę funkciją - pagal poreikius tiekti vartotojams kokybinius reikalavimus atitinkantį geriamąjį vandenį ir tvarkyti susidarusias nuotekas.
- Prognozuoti ūkio raidos tendencijas, spręsti bendras Asociacijos narių ekonomines, socialines ir teises problemas, rengti bendras Asociacijos narių darbui reikalingas metodikas ir teikti teisinę informaciją.
- Bendradarbiauti su Lietuvos ir užsienio šalių įmonėmis ir giminingomis organizacijomis.
- Teikti labdarą ir paramą įstatymų nustatyta tvarka.

ASOCIACIJOS VALDYMO STRUKTŪRA

SUVAŽIAVIMAS

TARYBA

PREZIDIUMAS

DIREKCIJA

NARIAI

Per 1992 - 2017 m. laikotarpį LVTA narių skaičius išaugo nuo 28 iki 102. Šiuo metu Asociacija vienija įvairias šalis ir užsienio firmas, įmones, organizacijas bei fizinius asmenis, kurių veikla susijusi su vandentvarkos ūkiu. Tai vandentvarkos bendrovės, projektavimo, statybos, gamybinės - techninės konsultavimo kompanijos. 2016 m. gruodžio 31 d. Lietuvos vandens tiekėjų asociacijoje buvo **102** nariai:

59 43

tikrieji
nariai

asocijuoti
nariai

LVTA narės -
vandens tiekimo įmonės
centralizuotai tiekia
geriamąjį vandenį ir
tvarko nuotekas
2 MILIJONAMS
Lietuvos gyventojų ir
pramonės įmonių.

Vandentvarkos
įmonėse dirba
5232
darbuotojų.

Metinės visų
įmonių veiklos
pajamos –
183,5
mln.Eur.

Bendras vandentiekio tinklų ilgis sudaro apie
15 000 km, nuotakyno - 11 000 km.

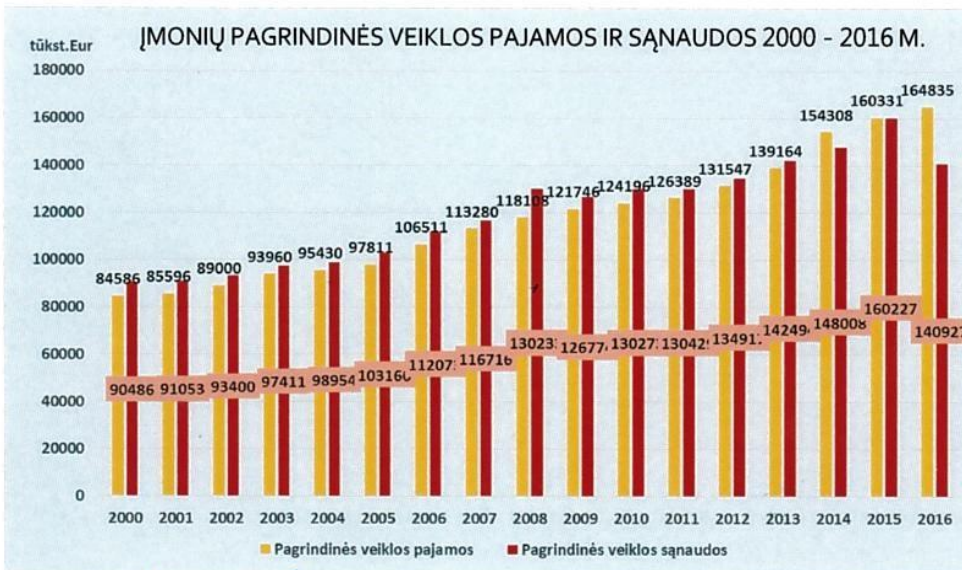
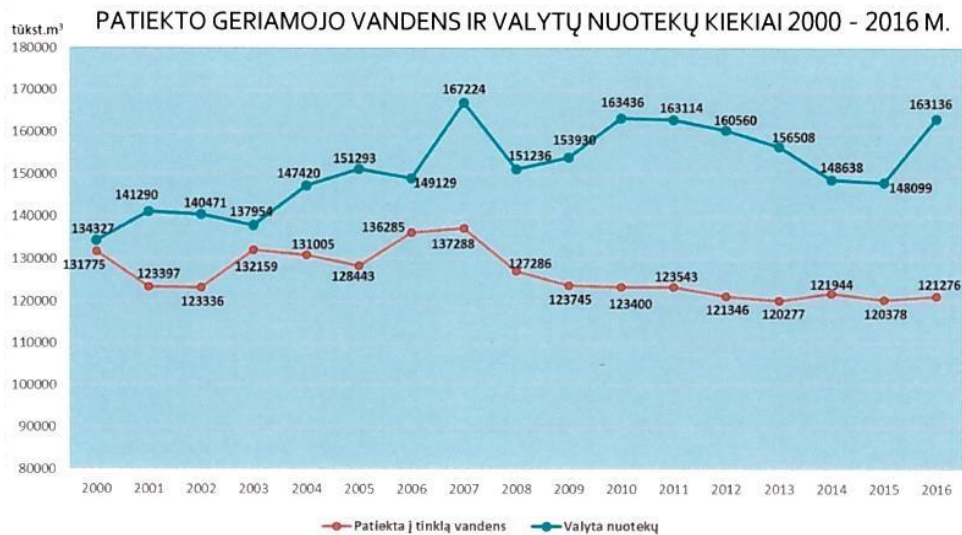
Eksplatuojamos
1409
vandens tiekimo ir
608
nuotekų šalintuvų
sistemos.

Per metus patiekama
121 mln. m³
vandens bei išvaloma
ir pašalinama
164 mln. m³
nuotekų.

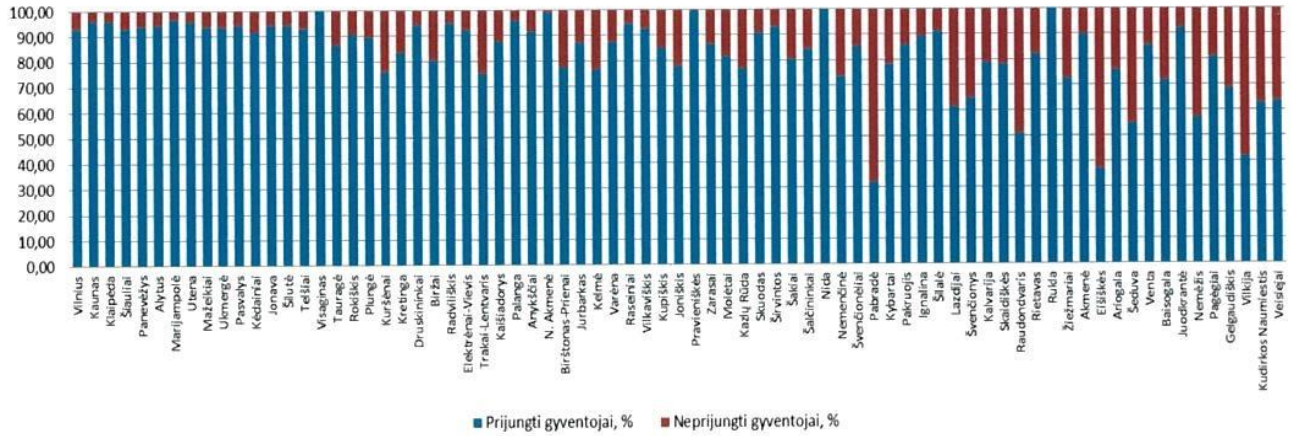
Per metus iš
nuotekų dumblo
išgaunamas
elektros
energijos
kiekis –
27,6 mln. kWh.

2000 - 2016 m. į geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą buvo investuota apie 1 mlrd.Eur, iš kurių apie 80 % lėšų skirta iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų ir 20 % - valstybės, savivaldybės ir pačių vandens tiekėjų lėšos ir paskolos.

Kitos LVTA narės - projektavimo, statybos, įrengimų tiekimo bendrovės taip pat aktyviai dalyvauja vandentvarkos ūkio veikloje. Iš tokių įmonių galėtume paminėti mūsų ilgametes nares ir inovatyvias bendroves kaip UAB „Arginta“, UAB „Artva“, SIA „GRUNDFOS PUMPS BALTIC“ Lietuvos filialą, UAB „Industek“, AB „Požeminiai darbai“, UAB „Rosma“, UAB „Inti“, UAB „SWECO Lietuva“, UAB „Agava“, UAB „Wavin Baltic“, UAB „Wilo Lietuva“, UAB „Statovita“, Lietuvos ir Švedijos UAB „ViaCon Baltic“.

PRISIJUNGIMAS PRIE NUOTEKŲ SURINKIMO SISTEMŲ

Šaltinis: LR aplinkos ministerija

BENDRADARBIAVIMAS

LVTA yra Lietuvos pramonininkų konfederacijos narė. Asociacija taip pat bendradarbiauja su VGTU, Lietuvos savivaldybių asociacija, Latvijos ir Estijos vandens tiekėjų asociacijomis, organizuojamos kasmetinės tarptautinės konferencijos „Baltijos šalių vandentvarka“.

ASOCIACIJOS APDOVANOJIMAS

2009 m. įsteigtas Lietuvos vandentvarkos ūkio darbuotojo garbės ženklas įteikiamas Lietuvos Respublikos ir užsienio piliečiams už ypatingus nuopelnus Lietuvos vandentvarkos ūkiui, aukštą profesionalumą, pasišventimą ir ištikimybę profesijai.

Šiuo ženklu jau apdovanota 50 vandentvarkos ūkio darbuotojų.

VŠĮ „VANDENTVARKOS INSTITUTAS“

Lietuvos vandens tiekėjų asociacija 2000 m. įkūrė viešąją įstaigą „Vandentvarkos institutas“. Institutas organizuoja mokymus, seminarus, konferencijas, profesinės kvalifikacijos kėlimo kursus, pristatymus, išvykas į tarptautines parodas. Instituto organizuojuose mokymo ir kvalifikacijos kėlimo kursuose 2000 – 2016 metais mokėsi ir kvalifikaciją kėlė beveik 5300 vandentvarkos specialistų, kurie įgijo teisę eiti statybos techninės veiklos pagrindinių sričių vadovų pareigas (12 kvalifikacijų rūšių).

Lietuvos vandens tiekėjų asociacija nuo 1999 m. leidžia informacinį leidinį „Vandentvarka“, skirtą ne tik profesionaliems vandens tiekėjams, bet ir vandentvarkos sektoriuje dirbančioms įmonėms bei privatiems asmenims, besidomintiems vandentvarkos ūkiu. Leidinyje platinama aktuali informacija apie Lietuvos vandentvarkos ūkyje vykstančius pokyčius bei tendencijas, išskylančias problemas bei galimus sprendimo būdus. 2017 m. balandžio mėnesį skaitytojus pasiekė 50-asis, jubiliejinis, numeris.

Taip pat Asociacijos lėšomis ir pastangomis išleista:

Mokomoji knyga „Vandentiekia. Lauko vandentiekis ir vandens imtuvai“ (autoriai: A. Sakalauskas, V.Šulga),
 Pokyčių studija „Vandens kokybė Lietuvos vandenvietėse“ (autorius A.Klimas),
 Mokomoji knyga „Vandentiekia. Vandens ruošimasi“ (autoriai: A. Sakalauskas, V.Šulga, J.Jankauskas),
 Leono Paleckio-Kaktavičiaus knyga „Versmių knyga: Lietuvos vandentvarkos ūkio raida“,
 Mokomoji knyga „Aplinkos inžinerija“ (autoriai: B.Kriščiūnas, A.Dėdelė),
 LVTA garbės nario V.B.Litvaičio prisiminimų knyga „Aš esu toks koks esu“,
 Vadovėlis „Vandentiekia“ (autoriai: A. Sakalauskas, J.Diliūnas, J.Jankauskas, V.Kisielis),
 Komunalinių vandentvarkos įrenginių techninės eksploatacijos rekomendacijos (autorius A. Sakalauskas).

EDUKACINĖ VEIKLA

Nuo 2003 m. Asociacija organizuoja moksleivių kūrybinius konkursus. Konkursų tikslas - paskatinti jaunimą rūpintis vandeniu, priminti, kad vandens išteklių žemėje riboti ir mūsų pareiga juos tausoti bei išsaugoti ateities kartoms.

VANDENTVARKOS ĮMONIŲ DARBUOTOJŲ ŠVENTINIAI SPORTO RENGINIAI

1999 metais Kurtuvėnų regioniniame parke įvykęs vandentvarkos įmonių darbuotojų sąskrydis davė pradžią gražiai tradicijai - kasmet vasaros pradžioje organizuoti tokius renginius.

LIETUVOS VANDENS TIEKĖJŲ ASOCIACIJA

Laisvės pr. 117A, LT-06118 Vilnius,
tel 8-5 2301370, faks. 8-5 2301380
El.paštas: vanduo@lvta.lt, www.lvta.lt

